

Super epi. beati Jac. CXXVII.

non valz ex visio rei penetrare quod
aspicit d. pmissioe diuine potencie cre
dat quod audit/ aurihiate mediatore
dei z homini dno nro Iesu chasto:
q. z resurrectionis gloria in suo iam
corpe facta ostendit: z in suis mebris
futura pmissit: q. viuat z regnat cum
deo pfe in vnitate spūs sancti deus
Per omnia secula seculoruz Amen.

Explicunt exceptiones d. actibus
Apostoloruz/

Incipiunt exce:

prios d. epla. beati Jacobi apostoli.
De diuina natura que sibi inbe
rentes reddit immutabiles. Mora
liū Libro. xij. Capitulū. j.

Dne da
tū optimuz z omne
donū pfectū descē
dit a patre luminū
apud quem nō est
trāsmutatio. Omnes sancti p natu
rā in semetipis habēt mutabilitatez
pnam s. dū imutabilitati studiose
sēmp inherere desiderāt inherendo
agūt vt imutabiles fiant. Unqz ad
hāc affectu toto se tenēt/quadoqz ac
cipiūt vt super semetipos ducti vin
cāt hoc quod in semetipis mutabi
les extiterūt. Quid em̄ mutabilitas
nisi mors qdam est: q. dum rem qli
bet in aliud imutat qsi occidit quod
fuerat vt incipiat esse quod nō erat.

Et de auctore omniū scriptum est.
Qui sol⁹ habet immutabilitatē: q.
videlicz in semetipso solus est immu
tabilis: de quo p Jacobum dicitur.
Omne datū optimū z omne donum

pfectū desursū est descendēs a patre
luminū/apud quē nō est trāsmutatio:
nec vicissitudinis obumbratio:
Ipsa em̄ mutabilitas vmbra est: q. q.
si obscuraret lucez/ si hanc p aliquas
vicissitudines pmutaret. Sed quia
in deo mutabilitas non venit/ nulla
eius lumē vmbra vicissitudinis in
De Circūspectioe in ea (tercidi
uēdis malis. Moraliū. Libro. iij.
Capitulū. ij.

Quicunqz totā legē seruauerit/
offēdat aut in vno fact⁹ ē oim
reus. Estimēto cū vestimur: ex om
ni parte circūdāmur. Ille ergo iusti
tia sicut vestimento se bñ vestit. q. se
vndiqz bono opere ptegit/ z nullam
partem actionis sue pctō nudā relin
quit. Naz q. in alijs actionibz iustus
est: in alijs iniustus/ quasi hoc latus
cooperuit illud nudauit. nec iam bo
na sūt opera q. subortis alijs prauis
operibz inqnanē. Hinc enī p Salo
monē dicit. Qui in vno offēdit/ mul
ta bona perdet. Hinc Jacobi dicit.
Qui cunqz totā legē seruauerit/ offē
dat aut in vno: factus est omniū re⁹.
Quā videlicz sententiā suam ipse dili
gēter exposuit: cū subiūrit. Qui em̄
dixit. Non mechaberis/ dixit. z nō oc
cides. Qd si n̄ mechaberis/ occidas
aut/ factus es trāsgressor legis. Cor
dis igit oculis circumquaqz porre
ctus/ vndiqz nobis adhibēda custod
ia est/ ne mercedē quā p has actio
nes colligimus p alias amittamus:
q. bona prodesse nequeūt: si non cas
uent mala que subripiunt.

De dilectio nostra exhibenda est
plus opere qz sermone. Moraliū
Libro. xij. Capituluz. iij.
Sicut nonnulli qui cū ab egenis

Jaco. ij.

Eccl. 12

Jaco. ij.

Jaco. j.

Gregoriane exceptiones

fratribus fuerint necessaria postulata non eos cum possunt studere rebus fultire: sed blandis tantum sermonibus fouere: quos vehementer Jacobi predicatio sancta reprehendit dicens. Si autem frater aut soror nudus sit et indiget victu quod frater suo dicat aut alius ex vobis illi in pace et confortemini et sat uramini non dederit aut eis que necessaria sunt corpori: quid perderit vobis? Quod Joannes quoque apostolus ammonet dicens. Filii non diligamur verbo neque lingua sed opere et veritate. Dilectio itaque nostra semper exhibenda est et veritatis sermone ministerio largimur. Sunt vero nonnulli qui pietatis sue viscera tendere usque ad incognitos nesciunt: sed solus quos per assiduitatem notitie didicerunt miserentur: apud quos nimis plus familiaritas quam natura valeat: dum quibusdam necessaria non quia homines sed quia noti sunt largiuntur. Sed apud pietatem mentem plus natura valet quam noticia. Nam et vniuersis quibus indiget eo ipso quod homo est etiam incognitus non est.

De Clericis et falsis fidelibus.
Moralium Libro. xvij. Et in homelia super euangelium. Cum esset sero.
Capitulum. iij.
Ne vere credit qui exercet opera sed quod credit. Quo contra de his qui fide nominentur retinet Paulus dicit. Confitentur se nosse deum factis autem negant. Hinc per Joannem dicitur. Qui dicit se nosse deum et mandata eius non custodit/mendax est. Hinc Jacobi ait. Fides sine operibus mortua est. Hinc ad beatum Job de antiquo hoste generis humani dominus dicit. Absorbebit flumem et non mirabitur: et habet fiduciam quod influat iordanis in os eius. Quis est enim per flumem designatus/nisi generis humani fluxus? Quod videlicet genus ab ortu ad fines defluit et quasi aque more usque ad competentem terminum ex carnis liquore percurrit. Quid per iordanem nisi baptizatorum forma signat? Quia enim in iordanis flumine ipse auctor redemptionis nostre baptizari dignatus est: recte nomine iordanis eorum multitudo exprimitur quod intra sacramentum baptismi tenent. Antiquus igitur hostis generis humani flumem absorbit: quia ab origine mundi usque ad redemptionis aduentum vir paucis electis euadentibus in ventre sue malicie generis humani traxit. De quo scilicet dicitur. Absorbebit flumem non mirabitur. quia pro magno non habet cum infideles rapit. Sed graue est valde quod subdit et habet fiduciam quod influat iordanis in os eius/quia postquam infideles quos mundi origine rapuit/adhuc se posse suscipere etiam fideles presumit. Nam ore pestifere persuasione eos quotidie deuorat/in quibus a confessione fidei reproba vita discordat. Qui ergo ea que recta sunt de corde per fidem intelligit sed tamen opera fidei tenere continent/incredulitatis redarguitur/ quoniam ab eo quod se ostendit credere viuendo reprobat.

De Sapientia. In pastoralis capitulo. xviij. Cap. v.
Que desursum est sapientia prudens et pudica est. Sepe dum quidam scientia maior erigit a ceterorum societate disiungit/ et quasi quo plus sapiunt eo a concordie virtute desepiscunt. Quibus recte per Jacobum dicitur. Quod si zelum amarum habetis et contentiones sunt in cordibus

Abi. g.

Jo. iij.

Nota.

Nota.

Titu. j.

Joa. ij.

Jaco. ij.

Job. xl.

Jaco. ij.

Super epi. beati Jac. CXXXVIII

vestris nolite gloriari et mendaces esse aduersus veritatem. Non est ista sapientia desursum descendens: sed terrena animalis diabolica. Que autem desursum est sapientia / primum quidem pudica est / deinde pacifica: Pudica videlicet quia caste intelligit / pacifica vero quia per elationem se minime a proximorum societate disiungit.

De veris pauperibus. Moralium libro. xxj. Capitulum. vj.

Petitis et non accipitis / eo quod male petatis. In scriptura sacra dicitur pauperes humiles solent / quia illi sunt veraciter pauperes / qui non sunt inflati superbie spiritu / quos aperte veritas exprimit / cuius dicit. Beati pauperes spiritu. Et proculdubio oportet ut eis incunctanter detur quicquid ab eis cum humilitate requiritur / id est quod non ex desiderio / sed ex necessitate postulatur. Nam valde superbie est extra metas inopie / aliquid desiderare: vnde et superbie petentibus Jacobi voce dicitur: Petitis et non accipitis / eo quod male petatis: ut in concupiscentiis vestris insinuatis.

De breuitate huius vite. Moralium libro. vij. Capitulum. vij.

Sancti viri quia breuitatem huius vite indefinenter aspiciunt: quasi quondam morientes viuunt / et tanto se solidius mansuris preparant / quanto et nulla esse transitoria semper / et sine penitentia. Hinc quippe psalmista velociter cursu fugere vitam peccatoris aspiciens ait. Pusillum adhuc / et non crit peccator. Hinc iterum dicit. Homo sicut fenix / dies eius. Hinc Esaias ait. Omnis caro fenix / et gloria eius sicut flos feni. Hinc mentes presumens iacobus corripit dicens. Que est

vita vestra: Vapor est ad modicum / et cito paries. Immensum quippe est quod sine termino sequitur: et paruum est quicquid finit. Logum nobis videri non debet quod cursu ad occasum sui temporis redit / et non sit / quod dum per momenta ducit / ipsa hec momenta sua quod deserunt / impellunt / et vni teneri cernit / in id agit ne teneat.

De contemptu mundi admonitio. In homelia super Erunt signa. ca. vij.

Quicumque voluerit amicus esse seculi huius / inimicus dei constituetur. Qui deum diligunt / et mundi percussioibus / et ex eius fine gaudere debent / atque hilariter / quia videlicet eum quem amant / mori inueniunt dum transit / ita que non amauerunt. Absit enim ut fidelis quisque / qui deus videri desiderat / de mundi percussioibus / lugeat / que finiri eis / deus percussioibus non ignorat. Qui ergo appropinquat quate mundi fine non gaudet / amicum se illius esse testatur / et per hoc inimicus dei esse vincit. Optandum est autem amicis dei citius de hoc mundo peregre / et ad gaudia celestis patrie quam diligunt breuiore via peruenire. Quibus enim malis non mundus vigeat / que nos tristitia que aduersitas non angustat. Quid est vita mortalis nisi via: Et que sit spes mei / pendite in labore vite / lacessere / et tamen eandem vitam nolle finire. Calcari fratres mundus debet / ac despici / qui in annis prioribus velut in iuuetute viguit / ad propaganda humani generis plenum robur / fuit: salute corporum viridis / opulenta rerum pinguis. At nunc ista sua senectute demittitur: et quasi ad vicium nam morte molestis crescentibus vigeat. Nolite ergo fratres mei diligerere que videtis diu stare non posse.

Jac. iij.

Ubi. s.

Jac. iij.

Mat. v.

Jac. iij.

Ps. xxxvj.
Ier. c.
Ela. i.

C ij

Gregorianae exceptiones.

1. Jo. ij.

Precepta applica in anio ponite: q̄o nos admonet dicēs. Nolite diligere mundū neq; ea q̄ in mūdo s̄. q̄ si q̄s diligit mūdū nō ē charitas p̄is i co

In homelia sup **S**i quis venit ad **R**elinquat igit̄ oia q̄ p̄: q̄ (me. aut̄ relinq̄re oīta nō p̄: lauet lachrymis maculas pctōz/ elemosynis tergat/ sacris hostijs expiet. Singlarit̄ nāq; ad absolūtiōez n̄fam oblata cū lachrymis z benignitate mētis sacri altaris hostia suffragat: qm̄ is q̄ in se surgēs a mortuis iam nō morit/ ad huc per hāc in suo mysterio p nobis itez patit. Nā quonens hostia ei sue passiois offerimus: totiens nobis ad absolūtiōez n̄fam passionē illi⁹ reparam⁹. Nolite ḡ frēs mei possidere p̄ desideris: q̄ ad huc mīme reliq̄stis p̄ vsuz. Spem in solo redēptore figite: ad eternā patriā mēte trāsire. Si em̄ in hoc mūdo nihil amādo possidetis: etiā possidēdo cūcta reliq̄stis.

De admonendis pctōribus. Moralium libro. xix. Caplm. ix.

Jaco. v.

Qui cōverti fecerit pctōrē ab er a morte: z operit multitudinē pctōz. Beat⁹ Job dixit. B̄dictio perituri sup me veniebat. B̄dictio q̄ppe perituri sup eū venit q̄ pctōris interitū p̄ueniēs eū sanctis exhortatōib; a culpe fouea reducit. Si em̄ magne mercedis est eripere carnes a morte q̄nq; periturā: multo maioris ē mēritū liberare animā a morte in celesti patriā sine fine victuram.

Job. xxi.

Explicunt exceptiones de Epistola Jacobi apostoli.

Incipiunt ecce
ptiones de Ep̄la Petri apli p̄ma.

Quodam viriditas mentis sit spes eterne hereditatis. Moralium libro. xxx. Capitulū primū.

Rent cor

da hominū q̄ in hui⁹ seculi spe futura plantata fiducia eternitatis nō habēt. **R**ent aut̄ q̄ illi hereditati inherēt de q̄ Petrus apls d̄t. B̄dictio⁹ de⁹ z pac̄ d̄m̄ n̄i Jesu: q̄ im magnā misericōdiaz suā regerant nos in spem vite p̄ resurrectionē Jesu xpi ex mortuis in hereditatē incorruptibiles z incōtaminatā tam z imarcessibile p̄seruatā in celis. **T**āto em̄ veri⁹ quāz viretes s̄. q̄nto in hereditatis imarcessibilis forte cogitatiois radicē figūt. Quisq; itaq; in r̄insec⁹ arce formidat: arcenia extrinsec⁹ hui⁹ mūdi desideria fugiat: z eternā patriā a p̄petens in interna cordis plantatione vireseat.

Quod angeli deum semper vident: z videre desiderant. Moralium libro. xvij. Capitulū secundū.

Quonia de deo per p̄mū ecclie **Q**uod angeli p̄spicere. Sūt nōnulli qui nequaq; deū videre v̄l āgelos suspicantur: z tñ dictū per v̄tatis sniam scimus. Angeli eoz semp vidēt faciem p̄is mei q̄ in celis est. Nunqd ḡ aliū veritas/ aliū p̄dicator insinuat veritatis: S; si sentētia v̄traq; p̄fert: q̄a sibi nequaq; discordet cognoscitur. Deū q̄ppe angeli z vidēt z videre desiderāt/ z inuicē s̄ntit z intuent. Si em̄ sic videre desiderāt vt effectū sui desiderij minime p̄sruant: desiderij sine fructu anxietatē habz: z anxietas penā. Beati x̄o angeli ab oīni pena

1. p.

ubi. 5